

Z tohoto zákonného opatrenia treba usudzovať, že žalobník má nárok vždy len na sumu v čase podania žaloby, resp. za trvania sporu sročnú, a to už aj preto, aby sa zamestnávateľovi umožnilo uplatňovanie práv zabezpečených mu odst. 1 cit. fu.

Preto bolo treba rozsudok odvolacieho súdu podľa výrokovej časti tohoto rozhodnutia zmeniť.

Čís. 16759.

Riadne súdy nie sú oprávnené preskúmavať, či úradovne Všeobecného penzijného ústavu prijaté platby správne zaúčtovaly na bežné poistné alebo na nedoplatky.

(Rozh. z 11. februára 1938, Rv III 651/37.)

Žalobkyně, vdova po Antonovi K., domáhala sa žalobou, podanou aj menom jej nezl. syna, odškodného na žalovanom z dôvodu, že žalovaný jej zomr. manžela, ktorý zamestnaný bol u neho od 1. októbra 1928 a podliehal penzijnému poisteniu, prihlásil k tomuto poisteniu až dodatočne dňa 17. októbra 1931, a to síce správne k 1. októbru 1928, ale poistné dlžné za dobu od 1. októbra 1928 do 1. októbra 1931 nezaplatil, tak že úradovňa Všeobecného penzijného ústavu v B. po smrti jej manžela výmerom z 29. marca 1935 priznala jej len odbytné, kdežto nárok na vdovský a sirotsky dôchodok s poukazom na ustanovenie § 12 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. zamietla z dôvodu, že jej zomr. manžel nezískal započítateľných 60 príspevkových mesiacov. Žaloba proti Všeobecnému penzijnému ústavu o vdovský a sirotsky dôchodok bola z týchto dôvodov aj poisťovacím súdom pravoplatne zamietnutá. — Žalovaný namietal proti žalobe, že poistné dlžné za dobu od 1. októbra 1928 do 1. októbra 1931 podľa dohody s úradovňou Všeobecného penzijného ústavu v B. riadne zaplatil v mesačných splátkach po 500 Kč, že krome toho platil aj bežné poistné a že úradovňa Všeobecného penzijného ústavu v B. konané platby nesprávne zaúčtovala.

O b a n i ž š i e s ú d y žalobe vyhoveľ.

N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť žalovaného zamietol.

D ô v o d y:

Žalovaným tvrzená dohoda s Úradovnou Všeobecného pensijního ústavu v B., že zaplatí poisťné za svého zamestnávance Antonína K. za dobu před jeho přihlášením měsíčními splátkami po 500 Kč, jeho tvrzení, že tyto splátky řádně platil, že byly účtovány na dobu před přihláškou a že těmito splátkami bylo dlužné poisťné za celou dobu před přihlášením Antonína K. již dne 31. března 1933 úplně zapláceno, to vše jsou skutečnosti, kterými chce žalovaný v konečném výsledku dovoditi, že

zaplacením tohoto pojistného získal Antonín K. předepsanou čekací dobu 60 příspěvkových měsíců a že proto neobstojí ani rozhodnutí Úřadovny Všeobecného pensijního ústavu z 29. března 1935, ani rozhodnutí pojišťovacího soudu ze 17. června 1935, č. Cp II 111/35-4, že vdova a sirotek nemají nároku na žádané důchody, které mají jemu podle žaloby padnouti k tíži.

Celá tato obrana je bezúčelná a právem se s ní odvolací soud věcně nezabýval, důkazy o ní nabízené nepřipustil a k připuštěným nehleděl, neboť rozhodnutí o nárocích vdovy a sirotka po pojištěném zaměstnanci Antonínu K. náleží podle zákona 26/1929 Sb. z. a n. výhradně pojišťovacímu ústavu a napaden-li jeho výměr, pojišťovacímu soudu, a řádný soud není oprávněn přezkoumati rozhodnutí pojišťovacího ústavu nebo soudu vydaná v mezích jejich zákonné působnosti.

Pod totéž právní hledisko spadá i námitka a vývody dovolací žádosti, že řádný soud nemůže pro své rozhodnutí převzítí skutkový stav rozsudku pojišťovacího soudu pro různost stran v obou sporech, neboť, a to třeba zdůrazniti, odvolací soud nepřejímá skutkový stav rozsudku pojišťovacího soudu, nýbrž jeho konečné rozhodnutí, a tím je vázán.

Neopodstatněny jsou také vývody dovolací žádosti o potřebě řádného zjištění, zda platy žalovaného měly býti súčtovány předem na dlužné pojistné za Antonína K. na dobu před přihláškou, neboť rozhodovati o tom náleží výhradně pojišťovacímu ústavu — úřadovně Všeobecného pensijního ústavu — a přezkoumati jeho výměr podle § 133 zemskému úřadu.

Čís. 16760.

Oddelný veriteľ, ktorý dal zvláštnu podstatu poistiť bez príkazu (súhlasu) správou konkurznej podstaty, nemôže požadovať, aby z tejto poistnej smluvy ním platené poistné prémie boli mu nahradené ako pohľadávka proti podstate.

(Rozh. z 11. februára 1938, R IV 14/38.)

Súd prvej stolice zakázal vykonanie usnesenia veriteľského výboru, aby správca konkurznej podstaty vyplatil dvom oddelným veriteľom po 4.000 Kč à conto poistného, ktoré títo zaplatili za poistenie zvláštnej podstaty. Rekurný súd usnesenie súdu prvej stolice zmenil a uložil správcovi konkurznej podstaty, aby vyplatil dvom oddelným veriteľom po 4.000 Kč uznávši, že tieto pohľadávky sú pohľadávkami proti podstate podľa bodu 1 § 49 konk. zák.

Na jvyšší súd na rekurz správcu konkurznej podstaty usnesenie rekurného súdu zmenil a obnovil usnesenie súdu prvej stolice.